

650321 ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาที่มีอยู่ประจำโลก รายการ ต้ม ตะลุ่ม ต้ม มั่ง ครั้งที่ 32

<https://www.boonniyom.net/51901.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1Y7CuAYQRwC_1lft-RQVGwzouV_70clYbOlJmVckupfc/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1wFjnbfrmDspkr_PO2jKnd53xlu1klPh5/view?usp=sharing

และดูวิดีโอได้ที่ https://youtu.be/uJrGBFR3_Vc

และ https://fb.watch/bUbSIki_BT/

_สู่แดนธรรม... วันนี้เป็นวันจันทร์ที่ 21 มีนาคม 2565 ที่บรรราชธานีโอศก มีคนถามว่า สัตบุรุษ หมายความว่าอย่างไร คำว่า สัตว์ คือความข้องเกี่ยวอยู่ แต่สัตบุรุษ คือผู้มีความเป็น 0 แล้วแต่ไม่ยอมสูญเสีย ยังจะมีความข้องเกี่ยวเป็น 1 เหมือนตะขอเบ็ดไว้ ส่วนท่านจะอนุโลม เป็น 2 3 กับใครก็อยู่ที่ท่าน

พ่อครูว่า...วันนี้ตะลุ่มต้มมั่ง เด็กๆปิดเทอม ไม่มีเด็กเลยมีแต่ผู้ใหญ่ เด็กๆเขาคงจะไม่ ขวนขวายมาดูแล แม้ว่ากลับบ้านแล้วก็ไม่ขวนขวายมาดูแลเท่าไรหรอก ก็พูดกับผู้ใหญ่ก็แล้วกัน อาตมาวันนี้เตรียมเรื่องที่จะมาพูด คือ เรื่อง

เข็มทิศโลกตระซี้ทางรอดเพื่อมนุษยชาติ ของพระโพธิสัตว์

ครบ ๒ ปีที่ราชธานีโอศกปิดชุมชน Lock down ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ (๒๐๒๐) หลังจากการระบาดเชื้อโควิด-๑๙ เริ่มระบาดเข้าเมืองไทย จนถึงปัจจุบัน

ไม่คิดว่าชีวิตของพวกเราชาวบ้านราชจะปิดชุมชนห่างสังคมได้นานขนาดนี้ มีคำถาม มีปัญหาให้พวกเราช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ไขมากมาย ต้องเปลี่ยนวิถีชีวิต เปลี่ยนรูทีนชีวิต แต่ พวกเราก็ผ่านมาได้ ด้วย ความรัก ความเคารพอย่างแรงกล้า ความศรัทธาอย่างแรงกล้าในคำสอนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ที่ได้ชี้ทางรอดเพื่อมวลมนุษยชาติมาโดยตลอด จนมาถึงวันนี้ คำสอนของพ่อครูก็ชี้ทางออกให้มนุษยชาติเสมอ อยู่ที่ท่านจะเชื่อหรือศรัทธา กล้าที่จะปรับ และเปลี่ยนแปลงเพื่อความอยู่รอดของตัวเองและมวลมนุษยชาติหรือไม่

...ลองมาทบทวนคำสอนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ในรอบ ๒ ปีที่ผ่านมาอีกครั้ง ค่ะ...

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓

พ่อครูประกาศ ปิดชุมชน Lock down หยุดกิจกรรมที่สัมผัสกันนอกชุมชน

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน เมืองไทยเมืองแห่งสาราณียธรรม

พ่อครูว่า... อาตมาเลือกสร้างที่นี่ (ราชธานีโอศก) เป็นที่ดินของหนึ่งฟ้าไม่กี่สิบไร่ก็มี อยู่ที่นี่ น้ำท่วม ไม่มีราคา ไม่มีใครอยากได้อะไร ให้ใครใคร่ก็ไม่เอา ให้อาตมาก็รับมาตั้งนาน หลายปีจน พ.ศ.2537 ตอนนั้นอาตมาอายุ 60 ปีก็เกิดคิดยังไม่รู้ ได้มีการฉลองวันเกิด 60 ปี

ที่บ้านราชฯ ตอนนั้นรกละ มีพื้นที่ไม่กี่ไร่ ชิดน้ำมูล มีผู้มาบุกเบิกเรียกว่าพวก 7 ดาว สร้างโรงเรือนอยู่รวมกันฉลอง ฝนตกละ มันเท ที่มันไม่เรียบราบ ใครไม่สิ้นไม่มี ทุกคนมาต้องสิ้นเลอะเทอะ สนุกจริงๆโดยไม่คาดฝัน มันเปื้อนก็เปื้อน ชีโคลนก็จะเดินไปเดินมาก็สิ้น

จากนั้นก็ขึ้นมาจากฝั่งมูลมาหน่อย ประมาณ 700 เมตร แล้วเรามาบุกเบิกสร้างที่ทางซึ่งถมดินไปเยอะมาก ร้อยลำนั่นถึงแน่ ขุดไปขุดมาค่าแรงค่าดินด้วย จนอยู่ได้ ทำพืชพันธุ์ธัญญาหารได้ มีสวนหลายสวนมากเลย ยังไม่ถึง 30 ปี 20 กว่าปี

พ่อครูยกหัวกะหล่ำปลีใหญ่ให้ดู นี่คือผลผลิตที่บ้านราช

ตอนนี้สุขภาพร่างกายอาตมามันเมื่อย มันตรงกันข้ามกับตอนไปชุมนุมประท้วง เมื่อยก็ไม่เมื่อย เหนื่อยก็ไม่เหนื่อย เราไล่ไปเรื่อยๆเราไม่เมื่อยเราไม่เหนื่อย เดียวนี้ให้ไปคงไม่ได้แล้ว แต่ถ้ามีเรื่องมันไม่แน่นะ มันอาจจะจะมี coefficient กระตุ่น (ญาติโยมว่าเดี๋ยวอิงอิงมา)

พูดถึงอิงอิงแล้วก็ขอวิจัยวิจารณ์ร่วมเล็กน้อย ... อาตมาเห็นแล้วก็จะบอกว่าสงสารก็สงสาร จะบอกว่าสมเพชก็สมเพช สมเพชนี้เขาคงหมดมือแล้วทักษิณ หมดตัวตน นี่คงเป็นเบี้ยตัวสุดท้ายที่เขาจะเล่น รุนลุกรุนหลานคงไม่ทัน คงมีตัวอิงอิง เป็นตัวสุดท้าย

อาตมาดูโดยองค์รวมตั้งแต่ชีวิตของเขาเขาก็รู้ก็เห็นกันอยู่ในสังคม เพราะว่าเขาเป็นลูกคนดัง ลูกสาวคนสุดท้ายคนดัง ตั้งแต่เขาไปกับพ่อ แสดงออก สำเนียงส่อภาษากิริยาส่อสกุลมาเรื่อยๆ เท่าที่อาตมามีปฏิภาณ ทักษิณหมดตัวตนจริงๆ แล้วก็ยังมุงมัน ที่จะเข็นอิงอิงนี้ขึ้นมาเห็นว่าเมืองไทยนี่ เป็นหมูในอวยของเขา เขาจะอย่างไรก็ได้ เขาจะบันดลบันดาลอย่างไรก็ได้ อาตมาก็ว่ามันก็จะจริงอย่างที่เขารู้สึกหรือ มันจะจริงอย่างที่เขารู้สึกเชื่อมั่นในตัวเขา

เมืองไทยนี้แสนดี นักโทษถูกตัดสินจำคุก แสดงตัวก็ปล่อยให้แสดงตัววิจัยวิจารณ์ บ้านเมืองก็ปล่อยให้วิจัยวิจารณ์ไปอย่างอิสระเสรีภาพ ใจดีมากๆเมืองไทย ถ้าเป็นคิมจองอึน เขาส่งคนไปตามเก็บแล้ว ปานนี้ไม่เหลือแล้ว

แต่คนไทยไม่ใช่คนโหด แสดงถึงน้ำใจคนไทยที่เมตตาเกื้อกูลไม่อาฆาตมาดร้ายใคร ถือว่าเป็นกรรมวิบากของแต่ละคน ใครทำกรรมใดกรรมนั้นเป็นของตน ชั่วหรือดีก็ตาม เป็นของของตน ทำแล้วก็สั่งสมอกุศล กุศล เป็นของตน เชื้อกรรมเชื้อวิบาก ซึ่งเป็นเรื่องจริง กรรมเป็นอันทำ ทำแล้วไม่รับก็ไม่ได้ จะต้องเป็นของของตน ออกฤทธิ์ออกเดช กัมมโยนิ พาคนเป็นไป กรรมเป็นพระเจ้า God

ปัญญา 8 อาตมาเขียน เสร็จเล่ม 1 แล้วกำลังเขียนเล่ม 2 อยู่

เมืองไทยมีตัวอย่างที่ชัดเจนทั้งตัวอย่างผู้เจริญและทั้งผู้เสื่อม หรือทั้งคนดีและคนชั่ว เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนมีในประเทศไทย ตัวอย่างที่ดี ดีจนกระทั่งเป็นถึงโลกุตระบุคคล เป็นคนระดับโลกโลกุตระ ซึ่งพิเศษกว่าโลกสามัญโลกียชน Mundane ส่วนโลกุตระคือ Supramundane เป็นโลกที่เหนือกว่าโลกียสามัญเขาทั้งหลายในโลก มีโลกุตระ มีมนุษยชาติที่เป็นโลกุตระกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งอยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง สมัยพระพุทธเจ้าก็อยู่ในอินเดียเนปาล สมัยนี้ก็เลื่อนมาอยู่ที่ประเทศไทย พุทธศาสนาอยู่ในหลายประเทศ แต่ประเทศที่เป็นโลกุตระนั้นคือไทย

ที่พูดไม่ได้โมเม แต่มีปรากฏการณ์จริง ของความเป็นมนุษย์ที่มีพฤติกรรม ของความเป็นโลกุตระ เช่น มีลักษณะสาราณียธรรม 6 มี สาธารณโภคี

พุทธพจน์ 7 มี สาราณียะ ปิยกรณะ ครุกรณะ สังคหะ อวิวาทะ สามัคคียะ เอกีภาวะ

สาราณียะ มีความระลึกถึงกัน ระลึกถึงกันด้วยใจปรารถนาดี ไม่ได้มีความปรารถนาร้ายต่อกัน ระลึกถึงอย่างมีความรัก ปิยกรณะ, ระลึกถึง อย่างมีความเคารพ ครุกรณะ, ระลึกถึง

อย่างที่มีการช่วยเหลือกัน สังคหะ ไม่มีเชื้อธูลีแล้วการวิวาท อวิวาทะ.. ไม่มี จะไปทำให้เกิดความแตกแยกไม่มี มีแต่ความแตกต่าง แตกต่างนั้นพุทธวิเคราะห์แย่งแต่ไม่ปรารถนาจะทำความแตกแยก พร้อมเพรียงกันเท่าที่จะทำได้เสมอสมานกันด้วยศีล ศีล 5 เสมอศีล 5 ศีล 8 เสมอศีล 8 ศีลปาติโมกข์เสมอศีลปาติโมกข์ รวมแล้วมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันเอกภาวะ เป็นลักษณะ 7 เป็นเรื่อง สันติภูมิลิโก อกาลิโก เอหิภัสสิโก โอปะนะยิโก

เป็นยุคที่ใกล้กลียุค แต่ก็ยังมีคนมีคุณสมบัติพิเศษ โลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้า ยังไม่ได้ ปฏิบัติได้ ประพฤติได้เป็นชุมชนหมู่ มีวัฒนธรรม มีรูปแบบยืนยันได้

ถ้าเขาจะยกย่องเชิดชู รางวัลมีเท่าไรจะเอามาให้เยอะเยอะ แต่เขาไม่รู้ว่าประเสริฐอย่างไร ซึ่งเราก็ก็นึกใจเขา เข้าใจเขาอยู่ เพราะเราเข้าใจเราจึงไม่ได้น้อยเนื้อต่ำใจหรือเสียใจ ไม่ได้รู้สึกว่าต่ำต้อยต่ำเตี้ยอะไร เราก็ก็นึกสุขสบายของเราไปตามประสาของเรา

กล้วยหอมมีกิน กะหล่ำปลีมีกิน แดงโมมีกิน มะเขือเทศมีกิน ทั้งนั้นแหละบนโต๊ะของเรา มีแต่พืชธัญญาหาร มันแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ ของพวกเราเอง ผลิตด้วยน้ำมือน้ำใจ อุตสาหะวิริยะของเราแท้ๆ แล้วเราก็ก็นึกมั่นใจว่า นี่แหละเป็นหนึ่งในโลก ผลิตให้มากมาย ให้คนทั้งโลกแจกจ่ายไปให้ทั่ว ขั้วโลกเหนือขั้วโลกใต้ก็ไปได้ เลี้ยงชีวิตได้จริงๆ เพราะเป็นอาหารของคน

พวกเราอย่าได้แต่ชื่นชมอย่างเดียวให้ขยันหมั่นเพียรด้วย ชีวิตคนแต่ละคนนั้น มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย มีกรรมเป็นทายาท มีกรรมเป็นของของตน เพราะฉะนั้น トラบที่คนยังไม่ปรินิพพานเป็นปริโยสาน จะเป็นสำเภาทองให้แก่คุณได้ อาศัยไปตลอดจนกว่าจะแยกธาตุตายปรินิพพานเป็นปริโยสาน แยกธาตุจิตนิยามเป็นดินน้ำไฟลม ซึ่งอธิบายไปหมดแล้ว ไม่มารวมติดกันอีกแล้ว แค่นี้ก็ไม่น้อย จิตยังมีความเป็นสัตว์ยังไม่เหลือ

นี่คือความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าที่ทำได้จริงๆ เป็นสุดยอดแห่งวิทยาศาสตร์ความจริงทางจิตวิญญาณ

คนทั่วโลกทางวิทยาศาสตร์ก็ตามยังไม่ถึงง่ายๆ ก็ค่อยๆ เป็นไป เพราะว่าพิสูจน์ความจริงไป อย่างอาตมาพาทำได้อาตมาเป็นไก่ตัวพี่ มานาพาทำในยุคนี้ คนมาทำได้จนเกิดเป็นวัฒนธรรม ตามคำสอนพระพุทธเจ้า เช่น มีวรรณะ 9 มีสาราณียธรรม 6 พุทธพจน์ 7 เป็นสิ่งที่สุดยอดแล้ว ไม่มีอะไรที่จะยิ่งกว่านี้อีกแล้ว

มีผู้ได้รวบรวมที่เกิดเหตุการณ์ Covid ขึ้นมา

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓

พ้อครุประกาศ ปิดชุมชน Lock down หยุดกิจกรรมที่สัมผัสกันนอกชุมชน

๑๘ เมษายน ๒๕๖๓

ประเทศไทยต้องหันมาส่งเสริมกสิกรรมให้ยิ่งใหญ่ ข้าวต้องราคาถูกลง อาหารราคาแพงไม่ได้ คนตายก็คือคนจน

ต้องมีปัญญาว่า เราจะไปรวยทำไม มันเป็นเศษกระดาษ

เรารวยผลผลิตทางพืชพันธุ์ธัญญาหารนี้อุดมสมบูรณ์

“แบบคนจน” เป็นคนจนที่อุดมสมบูรณ์ เรารู้ว่า เราจนธนบัตร แต่เรารวยปัจจัย ๔ สิ่งที่สำคัญของชีวิตเรารวย เพราะฉะนั้นจึงมีส้มมาอาชีพ มีอาชีพที่บริสุทธิ์

พอครว้า...ในยุคนี้คนที่มาแย่งเรื่องคนจน คืออาตมากับ ในหลวงรัชกาลที่ 9 คนที่มาเป็นคนจนได้แล้วเคยแพ้ได้ยังไม่ง่าย อาตมาพาทำหรือยังไม่ง่าย แต่ง่ายหรือยากมันต้องทำ ไม่มีทางเลือกมากกว่านี้ คนจนนี้เป็นคำสริมหามาया เป็นคนจนที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ใช่คนรวย ธนบัตร รวยเพชรนิลจินดา รวยทองคำ รวยน้ำมัน ไม่ใช่ แต่ว่ารวยพืชพันธุ์ธัญญาหาร ที่เป็นอาหาร ซึ่งทุกคนก็ต้องกิน ธนบัตรกินไม่ได้ ทองคำกินไม่ได้ เพชรนิลจินดา กินไม่ได้ ถ้าขึ้นกินแล้วตายโหงเลย

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

หลังจากโควิดผ่านไป น้ำมัน เตรียมตัว มันจะจบ และอีกอันหนึ่ง ที่เขาจะรู้สึกมากคือ ธนบัตร แบงก์โน้ต ตัวแลกเงิน ใบแทนค่าต่างๆจะค่าตก

ผู้มีปัญญา มุ่งเข้าไปหาสาระเลยว่า ข้าว พืชผัก ผลไม้ต่างหากของแท้ ธนบัตร กินไม่ได้หรอก ทำให้ชีวิตรอด..ไม่ได้หรอก

พอครว้า... และอีกอันที่เขาจะรู้สึกมากเลยคือ ธนบัตร Bank note ตัวแลกเงินนี้ ค่านั้นจะตก คนที่มีปัญญาแล้วจะรู้จักว่า ธนบัตรเงินทองข้าวของ แม้แต่เพชรนิลจินดาทองคำ มันจะมีประโยชน์คุณค่าเท่าพืชพันธุ์ธัญญาหารไม่ได้ คนจะค่อยๆฉลาดรู้ความจริง ว่าที่ไปบ้าหอบฟางไม่ใช่หมาหอบแดด มันไม่ใช่ มันไม่ได้พาชีวิตรอดจริงๆหรอก มันบ้าหอบฟาง แล้วไม่ใช่วัวควายกินฟาง ฟางก็กินไม่ได้

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓ COVID 19

โควิดเป็นอันหนึ่งในสังคมโลก มาเป็นเครื่องทดสอบ มาออกข้อสอบ ให้มนุษย์ทำข้อสอบ

ปรากฏว่า มนุษย์ชาติไหนเจริญ ชาตินั้นถูกเล่นงานน้อย ตายจากโควิดน้อย ก็เป็นคำตอบได้ว่า สหรัฐอเมริกาไม่ได้เจริญกว่าไทยเลย เพราะติดโรครมากกว่า ตายก็มากกว่า ไทยติดน้อย ตายน้อย

๑๑ กันยายน ๒๕๖๓

อาหารเป็นหนึ่งในโลก เราจะเป็นผู้ที่มีคุณค่าประโยชน์ต่อโลก เพราะเราสร้างอาหารดี มีคุณภาพ ไม่มีพิษ ไม่มีภัย จะเป็นประโยชน์ยิ่งใหญ่แก่มนุษยชาติในโลก

๕ มกราคม ๒๕๖๔

ประกาศราชธานีอโศก ปิดชุมชน มาตรการป้องกันขั้นสูงสุด (เริ่มมีข่าวการระบาดอีกระลอกเชื้อเดลต้าร้ายแรงขึ้น ติดไวขึ้น)

๒๙ เมษายน ๒๕๖๔ มีสติ อย่าประมาท การ์ดอย่าตก

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔

กสิกรรมยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก อาหารเป็นหนึ่งในโลก ยิ่งใหญ่กว่าเพชรนิลจินดา ยิ่งใหญ่กว่าอาวุธ ยิ่งใหญ่กว่าอำนาจ

๒๒ กันยายน ๒๕๖๔

คนสร้างอาวุธฆ่ากัน โง่ที่สุด คนสร้างอาหาร ฉลาดที่สุดในโลก
โลกเขาจะเป็นอย่างไร หากมีวิกฤตยิ่งกว่า covid จะเป็นอย่างไร เห็นทางรอดของ
มนุษยชาติไหม

๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ งานมหาปวารณา

โศลกธรรมชาวอโศก ปี ๒๕๖๔ คนฉลาดสร้างอาหาร คนชั่วช้าสามานต์สร้างอาวุธ

๑ มกราคม ๒๕๖๕ ส.ค.ส. ๒๕๖๕ คนฉลาดสร้างอาหาร

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เราจนที่สุด ในสิ่งที่คนทั้งโลก เขาหลงไหล
เรารวยที่สุด ในสิ่งที่เขามองข้าม ัญญาหาร

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ฟังตนเองให้รอด อย่าลืม..ว่าเรามีจุดเด่น
พืชพันธุ์ัญญาหารของเราเหนือชั้นกว่าน้ำมัน คนกินน้ำมันไม่ได้หรอก..ตาย

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

พวกเราชาวอโศก บ้านราชก็ดี ให้พัฒนาไฟแดด โซล่าเซลล์ พัฒนาให้จริงจัง
เอาใจใส่ เพราะมันจะไปอีกยาวนาน
พลังงานจากคุณพ่อพระอาทิตย์นี้ ให้แก่เราอย่างบริสุทธิ์ใจ ได้ฟรี ไม่มีใครบังอาจจะมา
กันได้ เพราะตั้งใจ

นิมนต์พ่อครูจิบน้ำ

สู่แดนธรรม... คนยุคใหม่ ถ้าถามว่าคนที่สอนให้เขานอร์หันต์กับคนที่สอนคนไปรวย
เขาจะฟังใคร คิดว่าเขาคงไม่ฟังคนที่สอนให้ไปเป็นนอร์หันต์ หากว่าคนจะสอนคอร์สอน
ไลน์สอนให้รวยคนจะแห่กันไปฟัง ส่วนพ่อท่านนั้นไม่รอไม่หวังแต่เราทำ

พ่อครูว่า... อาตมาจะเอา ที่เขียนอยู่ในปัญญา 8 ข้อ

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาที่มีอยู่ประจำโลก

_(170) “ศาสนาพุทธ”ไม่ใช่ศาสนาที่มีอยู่ประจำโลก

“พญานาค”นี่คือ ลัทธิ“หลับตา”หลับไม่รู้ตัวไม่เห็นของศาสนาเดียรถีย์เขา เขาก็“หลับตา”
ปฏิบัติของเขาไปยืนยันความเป็นเดียรถีย์ของเขา ก็เป็นธรรมดาสามัญของเขาที่เดียรถีย์“มี”
อยู่ประจำโลก

“พุทธที่เป็นโลกุตระ”ต่างหากที่“ไม่มีอยู่ประจำโลก”

ศาสนาพุทธจึง“มี”ขึ้นในโลกเป็นคราวๆ แล้วก็ “ไม่มีศาสนาพุทธ”ไปช่วงหนึ่งเรียกว่า “พุทธันดร(ช่วงที่โลกไม่มีศาสนาพุทธในกาลช่วงนั้น)” แล้วจึงจะ“มี”พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมา “สถาปนา”ศาสนาพุทธขึ้นมาใหม่อีก” เรียกว่า “ภัทรกัป(คือในช่วงที่มีศาสนาพุทธมีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาประกาศศาสนาต่อกันหลายพระองค์ บางภัทรกัปก็มีมากถึง 5 พระองค์เป็น 10 เป็น 100 กัปที่มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาน้อยที่สุด เช่น ใน“ภัทรกัปของพระพุทธเจ้าสมณโคดม”นี้แล ก็มีเพียง 5 พระองค์ จากนั้นก็เป็นกสิยุค เป็นยุคโหดเหี้ยมเลวร้าย ฆ่ากันตายมากมาย ทั้งเลือดร้อน เลือดเย็น มนุษย์ในโลกก็เหลือน้อยลงๆ ก็จำต้องหยุดพักยกการฆ่ากัน)” สิ้น“ภัทรกัป”ก็เป็น“พุทธันดร”คือช่วงที่ไม่มีศาสนาพุทธ จะเว้นระยะเวลาโลกว่างจากศาสนาพุทธไปช่วงหนึ่ง จะสั้นจะยาว ก็ตามแต่“กาละ-เทศะ-ฐานะ”ที่จะมีเหตุมีปัจจัยเป็นสัดส่วนปรุงแต่งกันให้ “เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไป” ได้นั้นๆเท่าที่มันจะมีจะเป็น กำหนดตายตัวไม่ได้ ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัย

“การหลับตาปฏิบัติ”นั้นมัน“มี”อยู่ประจำโลก มันเป็น “หลักปฏิบัติของเดียรฉาย”แท้ ไม่มีขาดหายไปหมดจากโลกหรอก การ“หลับตา”ปฏิบัติเป็น“โลกียธรรม” เป็นของ“เทวนิยม”

เขาก็“มี”ของเขาไป มันก็เป็นปกติธรรมดาของโลกียะ

พระพุทธเจ้าตรัสว่า อาศัย“ความมี”กับ“ความไม่มี”นี้แหละในโลกที่ใช้“สื่อ”แสดงต่อกันให้รู้ ไม่มีอื่นหรอก สรุปแล้วมี 2 ขั้ว “ความมี-ความไม่มี”จึงเป็น“เทว”หรือ“ภาวะ 2”คู่ยิ่งใหญ่ อาศัยสิ่งนี้แหละสอนกันพูดกันทำกันให้ได้ให้ครบ ที่ทำให้คนผู้สามารถรู้จักรู้แจ้งรู้จริงก็จะ“รู้จบ”ทุกสรรพสิ่งได้ (พระไตรปิฎก เล่ม 16 ข้อ 43)

อาตมาทำ pattern ของการเดินทางของการสืบสานโลกุตระไว้ 500 ปีจะ peak สูงสุด แล้วก็ไปสูงไปกว่านั้นแล้ว อยู่สุดยอด แล้วจากนั้นจะค่อยๆเสื่อมเป็นโมเมนตัม ลงไปอีกนาน กว่าจบก็ไปอีก 2500 ปี ก็ค่อยๆเสื่อมผิผิวเหี่ยวน้อยลง โลกุตระเลอะเทอะไปเรื่อยๆ

สรุปแล้ว ในโลกนี้มี“ภาวะ 2”ได้แก่“ความมีกับความ ไม่มี” เช่น ยุคนี้มี“พญานาค”ที่เป็น“ผู้หลับตาปฏิบัติ”นั้น“มี”กันอยู่จำนวนมาก ส่วนผู้ที่เป็น“อารยบุคคล”คน“ผู้ปฏิบัติสัมมาทิฐิ” สืบตาปฏิบัติ นั้น จะว่า “ไม่มี”ก็เกือบจะ“ไม่มี” ปานนั้นจริงๆในยุค“กึ่งทศกาล”ที่เสื่อมมากหนักนี้ ซึ่งมัน“ไม่มีโลกุตระ”นั่นเองสำหรับคนผู้“ไม่มี” เพราะยังไม่เป็น“ผู้รู้-ผู้ตื่น-ผู้เบิกบาน”แล้ว” จึงยังไม่ชื่อว่า “พุทธ” เนื่องจากยัง หลงผิดใช้วิธี“หลับตา”ปฏิบัติ

แม้กระนั้น ผู้ที่มี“โลกุตรธรรม”แล้วก็ยังคือ ผู้เป็น “อนุปปคัมมะ”หรือ“ผู้เป็นกลาง (ผู้มีขณิกะ)” เป็นผู้ไม่ได้ซัง“คนผิด” แล้วก็ชอบ“คนถูก”

เพียงเป็นผู้“ซื้อมาก”เท่านั้น ว่า อันใด“ผิด” อันใด“ถูก” และควรชม“คนผิด”ก็ชม ยก“คนถูก” ก็ทำไปตาม“สัจธรรม”เป็นปกติธรรมดาของคนที่ไม่“ดูตาย” ไม่ยอมเป็นคนอยู่แบบหนักแผ่นดิน แต่การ“ชม”นั้นยอมเป็น“คำที่ไม่น่ารัก”ไม่น่ารื่นรมย์แน่

ยุคนี้ยังเป็นยุคคนเสื่อมไปจากศาสนาพุทธตรงตามคำพยากรณ์ของพระพุทธเจ้าอยู่แท้ๆ ก็แน่นอนว่า คนผู้บรรลุโลกุตรธรรมนั้นยอมมีน้อย

แต่คนในโลกมันมี“ผู้ไม่รู้(อวิชชา)”จำนวนเทียบเท่ากับ“ฐานปิรามิด”นั้นยอมมากกว่า “ผู้รู้(วิชา)”ที่เป็นส่วน“ยอดของปิรามิด” มันก็เป็นธรรมดาสามัญแท้ๆตามสัจจะ ใครๆก็เห็นได้ เข้าใจได้ ไม่ใช่“ความลึกลับ”ไปจากปกติโลกกันตรงไหน

เพียงแต่“จิตผู้เป็นกลาง”ของ“ความเป็นกลาง” ไม่ชอบ-ไม่ซังฝ่ายใดนี้เป็น“อจินไตย”ที่จะใช้“ตรรกะ”หรือ“เดา”ไม่ได้

ผู้มี“อภิญญา”เป็น“อนุปคัมมะ”คือผู้มีอิทธิพลเหนือ “ความมี-ความไม่มี” จะรู้จักรู้แจ้งรู้จริง “ความจริง-ความไม่จริง” จึงเห็นชัดเจนได้ว่า คนผู้“มี” เขาก็ยัง“มี” จนกว่าเขาจะเข้าถึง“ความไม่มี”เป็นที่สุดแห่งที่สุดได้ จึงจะทำ“ความไม่มี(น โหติ)” ที่เป็น“อนัตตา”หรือเป็น“สูญ” แยก “ธาตุจิตของตน(จิตนิยาม)”ให้หมดสิ้นไปเป็น“ดินน้ำไฟลม(อตุณิยาม)”สำเร็จเป็นที่สุดก็จริงที่สุด

มันเป็นเรื่อง“อจินไตย” เป็นเรื่องนิรันดร์ “ทั้งความมี- ทั้งความไม่มี” โลกียะเขาก็ “นิรันดร์”ใน“ความมี” ส่วนพุทธ ที่เป็น“โลกุตระ”ก็“นิรันดร์”ใน“ความไม่มี” ก็“นิรันดร์”ทั้งคู่ ผู้“มี”ก็คือ“ผู้ยังต้องมี” ส่วนผู้“ไม่มี”ได้แล้วจริง ก็เป็น “ผู้ไม่มี” จึงทำที่สุดแห่งที่สุดที่ “ความไม่มี นิรันดร์”ได้จริง

ศาสนาพุทธเป็น“อเทวนิยม” รู้จักรู้แจ้งรู้จริง“ความจริง”ของไตรลักษณ์ มี“อนัตตา” มี “สูญญตา” มี“นิพพาน” และที่สำคัญมี“ปรีนิพพานเป็นปรีโยสาน”

“ปรีนิพพานเป็นปรีโยสาน”คือ คนผู้เป็นเจ้าของ“จิตวิญญาณ”เองสามารถจัดการกับ“จิตนิยาม”ของตนให้เป็น “อตุณิยาม” นั่นคือ “จิตวิญญาณ”ของคนผู้นั้นทำให้สูญสลายกลายเป็น “ดินน้ำไฟลม”ไป หมดสิ้น“อัตตา”ของตนไปนิรันดร์เลย

จึงไม่ใช่“ศาสนา”ที่จะมีอยู่ใน“กาลของโลก”ประจำโลกนิรันดร์ มีบางช่วงที่เป็น “พุทธันดร” หมายความว่า “ระหว่างกาลเวลาช่วงใดที่ไม่มีศาสนาพุทธอยู่เลย ช่วงนี้แหละคือ “พุทธันดร” เป็น“ช่วงที่โลกกาละนั้น“ไม่มีศาสนาพุทธ”

คนมีกรรมเป็นของๆตน จัดการกรรมของตนอยู่กับกาละ ผู้รู้จัก kamma and time of continuum นี้เป็นสูตรของอาตมา แต่สูตร ไอส์ไตน์ คือ Space and time of continuum เขารู้จักวัฏฏะ พลังงาน continuum ที่สังเคราะห์สังขารต่อเนื่องทุกปัจจุบัน continuum คือ สันตติ ปัจจุบัน ใน continuum ของ Space and Time นี้คือ ทฤษฎีของไอส์ไตน์

อาตมาสรุปว่า Kamma and Time of continuum

ในโลกทุกกาละนั้นมีแต่ศาสนา“เทวนิยม”ที่ไม่ใช่พุทธ คือ มีแต่ศาสนาที่เป็น“โลกียธรรม”ทั้งหลายมากมายหลากหลาย ศาสนามีอยู่ในโลก เรียกว่าในโลกตลอดกาลจึงมี“เทวนิยม”ประจำโลก ไม่ขาดหายไปจากโลกในกาละไหนๆเลย มี“ศาสดา เทวนิยม”ในทุกยุคทุกสมัย แข่งกันมากมายหลายองค์ ต่างแยกเป็น“ศาสนาเทวนิยม”ในยุคเดียวกัน คนละศาสนามากหลายองค์ ซึ่งต่างแยกกันคนละศาสดา ทุกศาสดาล้วนมี “โลกียธรรม” ยังไม่มี “โลกุตระธรรม”ทั้งนั้น ดังที่เห็นๆกันยืนย่นอยู่แม้ปัจจุบันนี้ไง!

มีศาสนาใหม่ที่จะขึ้นมาคือศาสนาบาไฮ ของพระบาฮาอูลล่าห์ แต่อาตมาบอกเลยว่าไม่ขึ้น และมีศาสนา static อย่างศาสนาอิสลาม เชื่อแต่พระเจ้าอย่างเดียว จนอีกนานกว่าจะหลุดพ้นจากความแน่นแข็งตรงนั้น จะเห็นได้ว่าที่กำลังเกิดสงครามตอนนี้ก็เป็นสายอิสลามทั้งนั้น สายที่เขารู้จักตัวตนขึ้นมาเรื่อยๆก็จะค่อยๆเลิกลา พวกไม่รู้จักตัวตนจะเป็นอย่างนี้อีกนานแสนนานและบังคับเขาไม่ได้ด้วย พุดอย่างไรเขาก็ไม่รู้เรื่อง ดีไม่ดีก็เป็นพิษเป็นภัยแก่เราด้วยถ้าพุดมากๆเดี๋ยวโดน เพราะฉะนั้นก็ต้องระมัดระวัง

แต่ศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาเดียวที่มี “โลกุตระธรรม” และในแต่ละยุคกับปี จะมีเพียง “ศาสดาพระพุทธเจ้า”องค์เดียว

จะไม่มี“ศาสดาพระพุทธเจ้า”ซ้อนกัน “2 องค์”เป็นอันขาดในยุคกับปีเดียวกัน หรือในระยะเวลาใกล้ๆกัน

ทว่าก็มีบางช่วง“โลกุตตรธรรม”ขาดหายไปจาก“ศาสนา พุทธ”ในบางยุคก็ปปี และที่สุดก็ถึงขั้นโลกในกาละนั้นไม่มี “โลกุตตรธรรม”เลย มีแต่ชื่อศาสนาว่า “พุทธ”

โลกยุคนี้ก็คือ ยุค“พุทธันดร”นั่นเอง

“พุทธศาสนา”จึงไม่ใช่ศาสนาที่มีประจำโลก

แม้แต่ในวงการ“พุทธศาสนา”เองแท้ๆ ก็ยังมีบางกาละ บางยุคที่ชาวพุทธเสื่อมหนักมี “โลกุตตรธรรม”ไม่ได้ เช่น ในยุค พ.ศ. 2500 นั่นเอง ไม่มี“โลกุตตรธรรม”ในชาวพุทธ ชาวพุทธเองแท้ๆในโลกช่วงนี้ไม่มี“โลกุตตรธรรม”กันอยู่ในช่วงหนึ่ง

อาตมาเกิดมาในยุคพ.ศ. 2500 นี้ ก็ถึงพุทธกาล จึงต้องนำ“โลกุตตรธรรม”ฟื้นคืนกลับมาให้แก่นักชาวพุทธ ตามสัจจะที่ต้องเป็นไป

ขออภัยที่พูด“ความจริงซื่อๆ ตรงๆ เหมือนอวดตัวอวดตน แต่แท้จริงในจิตใจของอาตมาไม่มี“สาถะยจิต”(จิตอยากอวดโอ้)เลยจริงๆ อาตมาพูดความจริง ถ้าอาตมาพูดโกหกแล้วมันก็เป็นบาปอาตมาก็รับบาปไป อาตมาเป็นโพธิสัตว์ระดับนี้แล้วจะไปทำบาปให้แก่ตัวเองทำไม รู้ว่าเป็นบาปแล้วจะไปทำบาปให้โง่งทำไม

(171) ศาสนาพุทธมี“จรรยา 15 วิชชา 8”ที่ประจักษ์สิทธิ์

พ่อครูว่า...ขอขึ้นหัวข้อไว้แค่นี้

สู่แดนธรรม... สรุปลจบ

“ศาสนาพุทธ”เป็นศาสนาที่มี“จรณะ 15 วิชชา 8 เป็น “พุทธคุณ”แท่ว่าที่ประจักษ์สิทธิ์
สำเร็จผลได้เป็นที่ประจักษ์จริง

สำหรับผู้ปฏิบัติตาม“จรณะ 15 วิชชา 8”สัมมาทิฐิก็เป็นคนมี“ศีล”เป็นที่ประจักษ์ มี
“การสำรวมอินทรีย์ 6”เป็นที่ประจักษ์ มีการศึกษาปฏิบัติลดละกิเลสในขณะที่กินอาหารในขณะที่
ใช้วัตถุข้าวของ มีการพากเพียรเป็น“ผู้ตื่นอยู่”เสมอมี“วิญญานสี่ติ ๗”ในขณะที่“ลืมตา”ปฏิบัติกับ
“กาย”กับ“สัญญา”

ถ้าขึ้น“หลับตา”ปฏิบัติ ก็ไม่มี“กาย”ให้ปฏิบัติ

ผู้“หลับตา”ปฏิบัติจึงเป็นผู้“มิจฉาทิฐิ”

เพราะไม่มี“สำรวมอินทรีย์ 6” มีแต่นั่ง“หลับตา” นั่นคือ ไม่ได้มีการปฏิบัติระมัดระวังขณะ
ที่“ตากระทบรูป”อยู่นั้น “กาย-วาจา-ใจ”ของเราก็มี“ทุจริตกรรม”ใดเกิดขึ้นบ้าง

เช่น “กาย”ภายนอกจะผิด“ศีลข้อ 1-2-3”อะไร? ไฉน? ก็จะต้องระมัดระวังอย่าให้เกิดขึ้น
เป็นอันขาด

หรือขณะเรามี“กรรมกิริยา”ทุกอิริยาบถ เราก็ต้องสำรวมอินทรีย์เรียนรู้เพื่อปฏิบัติกำจัด
กิเลสเสมอ

เพราะ“กรรม”เป็น“ความจริง” ถ้าเราทำลงไปแล้ว เป็น “บาปอกุศล” กรรมนั้นก็สั่งสมเป็น
“เวรบาปติดตัวเราไปเป็นของเรา”จริงๆ ไม่เอาก็ไม่ได้ แบ่งให้ใครก็ได้

“วาจา”ภายนอกจะผิดศีลข้อ 4 อะไร? ไฉน? ก็จะต้องระมัดระวังอย่าให้เกิดขึ้น
เป็นอันขาด

ใน“มรรคองค์ 8”ผู้สัมมาทิฐิจึงชัดเจนในการปฏิบัติควบคุม“สังกัปปะ 7” ตามหลัก“ศีล”
แต่ละข้อ มี“อภินนทกปฏิบัติ 3-สังกรรม 7”ที่พาให้เกิด“ฉาน 4”ด้วย“วิชชา 8” เป็นผู้“ลืมตา”
ปฏิบัติ ไม่“วิจิกิจฉา”เลยว่า “ฉาน”ของพุทธคือ “ฉานลืมตา” ผู้“หลับตา”ปฏิบัติจึงเป็นผู้ยัง
“มิจฉาทิฐิ”อยู่ในพุทธ

พระพุทธเจ้าเปรียบเปรยผู้มีฉาทิฐิออกนอกกริณัน เป็นโจรปล้นศาสนา เช่น คนที่
“หลับตา”ปฏิบัติเป็นต้น.

พระพุทธเจ้าทรงสมมุติว่า มีพระราชาคือ ผู้เป็นใหญ่ที่รักษาสมบัติอย่าให้โจรมาปล้น
เอาสมบัติไปได้ หากมี“โจร”เกิดขึ้นก็ทรงให้ไปประหารด้วยหอก 100 เล่ม แม้ในตอนเช้า ถ้า
ยังไม่ตายก็ให้ไปประหารอีกในตอนกลางวัน และหากยังไม่ตายอีกก็ให้เอาไปฆ่าอีกตอนเย็น
แล้วท่านก็จบไว้แค่นั้น

เพราะลัทธิ“เดียรธีย์”เป็นลัทธิประจำโลก จะในอดีต-ปัจจุบัน-อนาคต และทุกวันนี้ก็ยัง
“มี”เดียรธีย์ หรือในโลกคนผู้“อวิชชา”นั้นแหละที่ยังมกอยู่กับการ“หลับตา”ปฏิบัติ มันไม่หนี
หายไปจากโลกหรอก มันก็ยังเป็น“โจร”แทรกเข้ามาปล้นศาสนาอยู่จนได้นั้นแหละ

ผู้“หลับตา”ปฏิบัติ ที่เข้าใจ“กาย”ยังไม่“สัมมาทิฐิ”นั้น มันปฏิบัติเป็น“เดียรธีย์”จริงๆ
เพราะมันไม่มี“ภายนอก” ไม่มี “วิญญานสี่ติ”ให้ปฏิบัติ มันมีแต่“วิญญานสามกเวส”

“หลับตา”ปฏิบัติมันนั้นเป็น“การปฏิบัติของเดียรธีย์” ซึ่งมันไม่ใช่ลัทธิของศาสนาพุทธ
ไม่ใช่วิธีปฏิบัติของพุทธที่ “สัมมาทิฐิ”เลย

ดังที่คนไทยชาวพุทธในยุคปัจจุบันนี้ยังหลงเชื่อกันว่า การปฏิบัติที่จะเกิด“ฉาน”ก็ดี
เกิด“สมาธิ”ก็ดี แม้ที่สุดเกิด“นิพพาน”นั้นต้อง“หลับตา”ทำสมาธิเข้าไปๆ จึงจะได้

ซึ่งมันผิด นั้นไม่ใช่แบบของพุทธเลยสักนิด

ดังเรื่องเกี่ยวกับคำว่า“พญานาค”อันคือ “งู”ที่ภาษาบาลีคือ “นาค”ตามที่เล่าให้ฟังนั้นแล

ชาวพุทธได้พากันหลงผิด“หลับตา”ปฏิบัติเป็นเดียรฉัตรกันไป หลงมิดสนิทสนมเชื่อถือ “เดียรฉัตร”กัน กระตักกันยังเงิ กระแทกกระทั้นแรงจัดขนาดไหน ก็ไม่จุกคิดกัน “ไม่ตื่น”ได้ ง่ายๆ

ก็เปรียบได้เช่นเดียวกันกับ“พญานาค”ที่นอนหลับไม่รู้ตัว ไม่เห็นดับมีดมนอนธกาลอยู่ใต้ ก้นบึงมหาสมุทรสุดลึก เฝ้า “ถาดทองของพระพุทธเจ้า”ทุกพระองค์ที่เคยอุบัติขึ้นมาในโลก แล้วล้านๆพระองค์

.....[จบ“ปัญญา 8”ของพุทธศาสนา เล่ม ๑].....